



พระราชกฤษฎีกา

ถอนสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน

ในท้องที่ตำบลหนองโก อำเภอกระนวน จังหวัดขอนแก่น

พ.ศ. ๒๕๕๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๑

เป็นปีที่ ๖๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ
ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรถอนสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมือง
ใช้ร่วมกัน ในท้องที่ตำบลหนองโก อำเภอกระนวน จังหวัดขอนแก่น บางส่วน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๘
วรรคสอง (๑) แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๔
ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิ
และเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๔๑
และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจ
ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาถอนสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน ในท้องที่ตำบลหนองโก อำเภอกระนวน จังหวัดขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๕๑”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ถอนสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน ซึ่งมีเนื้อที่ทั้งหมดประมาณ ๓๓ ไร่ ๓ งาน ๕๔ ไร่ ๕๘ ตารางวา บางส่วน โดยมีเนื้อที่ประมาณ ๑ ไร่ ๕๘ ไร่ ๕๘ ตารางวา ในท้องที่ตำบลหนองโก อำเภอกระนวน จังหวัดขอนแก่น ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกานี้ คือ เนื่องจากที่ดินสาธารณะประโยชน์ “หนองโก” ในท้องที่ตำบลหนองโก อำเภอกะนวน จังหวัดขอนแก่น ซึ่งเป็นที่ดินสาธารณะสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ประโยชน์ร่วมกันเป็นที่จับสัตว์น้ำและใช้น้ำในครัวเรือน และทางราชการได้ออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง เลขที่ ๘๕๖๔ ลงวันที่ ๑๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๒๑ เนื้อที่ทั้งหมดประมาณ ๓๓ ไร่ ๓ งาน ๕๔ $\frac{๙}{๑๐}$ ตารางวา ปัจจุบันพลเมืองได้เลิกใช้ประโยชน์ร่วมกันในที่ดินดังกล่าวแล้วบางส่วน สมควรถอนสภาพที่ดินดังกล่าวจากการเป็นสาธารณะสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกันบางส่วน เนื้อที่ประมาณ ๑ ไร่ ๕๘ $\frac{๔}{๑๐}$ ตารางวา เพื่อบริเวณให้เทศบาลตำบลหนองโกใช้เป็นที่ตั้งศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยและสถานที่เก็บพัสดุฝ่ายช่างของเทศบาล จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้